

Rüllatubjas. Üks lugu n' häästi ühobel
kui teisel : sepärrast meie ka keik ühhesug-
gused maetvalised ja nähsed suur olle ne.
Se üks wanna Jago Mihkel, se on veel
se ainus, kel leiba ommast käest on : ja
Jummal teab, kust se sedda wälja wötfab :
rahvõke kül ráib et ta suur arst ja noid
peab ollema : aga Jummal hoitko meid
sesugused tempud piddamast!

Josép. Selle asia ülle tähhame meie
ka ükskord juttustada. Niiud pange täh-
hele ! — Sianno issal õnsal olliid nelli tõ-
teglad hing, perret, ja neist piddas ta kaks
allate moisas : siis ei jáänd temmale koddö
ennam kui kaks, ja need piddid keik tallo-
tööd tegema, ja perret toitma ja katma.
Kul on niiud ühheksa töteggiad innimes-
sed perres, neist pead sa kolm allate mo-
isas : siis jáwad sulle allate kuus töteggiad
koddo, ja nendega pead sa talrotööd tegge-
ma, perret toitma ja katma. Mis niiud
holp-

holosam on, seddosamima tööd tehhe innis-
mesega tehha, eht kue innimesega ? —
Mis sa arvad ? — Noh, eks sa woi
mulle selle küssimisse peale wastust anda ?

Rüllatubjas. Jummal teab ! ei min-
na woi sedda ärramoista.

Josép. Oled sa ni wannates mehheks
sanud ja ei woi sedda ärramoista, kus en-
nam joudwad tööd tehha, kaks, eht
kuus ?

Rüllatubjas. Rülap se teada, et kuus
ennam joudwad tehha kui kaks.

Josép. Sedda ma arwan, et igga laps
sedda woib ärramoista. Aga kui se lug-
gu nenda on, nenda kui meie náme, et
käest se luggu on ; siis woib ka igga laps
ärraariwada, et tallo ülespiiddaminne
niiud paljo helpsani assi on, kui meie
essiwoannematte aial : ja et moisa tö ja
sundiminne niiud koggoniste ni raste ei